

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies decimus et undecimus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1868

Prætermissi Et In Alios Dies Relati

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71246](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71246)

PRÆTERMISSI ET IN ALIOS DIES RELATI

Bituricis translatio sanctæ Faustæ, cujus corpus in monasterio de Pratea repositum quiescit. Ita hodie in Martyrologii sui Gallicani Supplemento Saussayus, et ea hoc in Gynæceo sacro Arturus; nos autem tom. 1 Januarii inter addenda pag. 1090 et binis seqq. de sancta illa Virgine M. duplicique ejus translatione jam egimus ad diem, quo natalis ejusdem in aliquot Martyrologiis reperitur, iv Januarii.

S. Emilianus confessor Redonis civitate seu apud Rhedones a Belino hodie annunciat, ex hoc deinde etiam ibidem in variis aliis Hagiologiis ac in ipsomet Martyrologio Romano hodierno memoratus. Verum in hoc, a se illustrato, nullum modo Rhedonibus, quæ episcopalis sub archiepiscopo Turronensi in Armorica seu Britannia Minori civitas est, Emilianum eclarare memoriam, Augustinus Lubin pag. 84 affirmat. Nec abs hoc scriptore dissentire videtur Castellanus. Rhedonibus enim Rotonem seu Rotonum, quæ diocesis Venetensis in eadem Britannia Minori ad Vicenoniam seu Visnoniam fluvium abbatia et civitas est, in Martyrologio suo universali, adscripta ad marginem Notula, substituit. Ast Sanctus, qui in illa seu civitate seu abbatia floruerit cultusve unquam fuerit, sub Emilianum nomine non magis ibidem, quam Rhedonibus notus videtur. Certe apud Albertum Le Grand et Alexium Lobineau, quorum prior anno 1659, posterior anno 1725 Sanctorum Britannicæ Minoris Vitas divulgavit, nullus hosce inter nomine Emilianus occurrit. Ad hæc Mabillonius Sæc. iv Benedict., part. 2 a pag. 193 libros tres, e Rotonensi annorum amplius 700 codice Ms. depromptos Convoionisque ac aliorum sanctitate illustrium Rotonensium monachorum gesta complectentes, suppeditat; etsi autem seculo ix ad quod Emilianum, e Martyrologio Romano hodierno a sese memoratum, Castellanus refert, isti omnes Rotonenses Sancti floruerint, eos inter tamen nullus etiam nomine Emilianus invenitur. Verum, inquires, quis ergo Emilianus, qui Rotone a Castellano Rhedonibusque in Romano hodierno et aliis aliquot hagiologiis hodie signatur? Is unus idemque mihi videtur cum S. Melanio Rhedonensi ep. conf., qui, quamvis primitus hoc nomine distinctus, postea tamen Emilianus a nonnullis, ratione nescio qua seu adductis seu hallucinatis, fuerit vocatus. Ea sedet sententia, quod hoc ipso die, quo in Mrl. Romano hodierno aliisque aliquot Fastis sacris S. Emilianus conf. Redonis notatur, in Florario nostro Ms., Usuardinis nonnullis apud Sollerium Auctariis, itemque in Rothomagensi, quod anno 1670 Rothomagi typis prodit, Martyrologio S. Melanii conf. Redonis etiam annuntietur quodque præter S. Melanium, Redonensem ep. conf., Sanctus alius, qui vel Melianus vel Emilianus nuncupatus fuerit, Redonis aut Rotone floruisse cultusve

unquam fuisse haud noscatur. Perperam quidem in Florario nostro Ms. Usuardinisque aliquot Auctariis Melanii seu Melani nomen hodie notari hujusque loco legendum Emilianum, Sollerius contendit, eo verosimillime impulsus, quod in iisdem Usuardinis Auctariis Florarioque nostro, in quibus S. Melanius conf. Redonis hodie signatur, ibidem etiam ad vi Januarii diem S. Melanius ep. Redonensis conf., S. Emilianus conf. nomine, quod in Romano hodierno hodie legitur, ubique omisso, annuntietur; verum quid ni factum esse queat, ut S. Melanius Rhedonensis ep. conf., qui ad vi Januarii diem, ei, ut nonnulli volunt, emortualem, in Florario nostro Ms. pluribusque Usuardinis Auctariis celebratur, hodie etiam in iisdem, quod tum forte (Bollandum ad dictum Januarii diem in suo de sancto isto Rhedonensi ep. Prolegnum. 5 videsis) reliquiarum ejus translatio quæpiam fuerit peracta, memoretur? Idem Sanctus duodecima etiam Novembris simulque tamen aliis adhuc diebus a nonnullis celebratur, uti ipsemet ad diem illum in Usuardo a se illustrato Sollerius fatetur. At vero, inquires, si cum S. Melanio Rhedonensi ep., quem ad sec. vi eruditi omnes referunt, unus idemque sit Emilianus, in Martyrologio Romano aliisque fastis sacris apud Rhedones hodie signatus, ut quid hunc Rotone seu in Rotonensi abbatia annuntiat et sec. ix illigat Castellanus? Ad abbatiam illam, statim atque fuerat exstructa, fuere aliquot S. Melanii Rhedonensis ep. reliquiae, ut Lobineau supra laudatus in sanctorum minoris Britannicæ Vitis pag. 182 docet, translatae, fueritque verosimiliter idcirco Sanctus ille ibidem cultu aliquando gacitus; cum hæc autem e documento forsitan, in quo Emilianus, non autem Melianus, legebatur, Castellanus didicisset, simulque abbatiam illam sec. ix demum fuisse exstructam, haberet perspectum, hinc forte Emilianum, quem memorat, et Rotone signavit et ad sec. ix retulerit. Ut sit, S. Emilianus conf., Romano hodierno hodie inscriptus, in solis hujus editionibus anno 1584 posterioribus sub nomine illo reperitur, sique a S. Melanio Rhedonensi ep. sit diversus, tam parum nobis est notus, ut ei, nisi notior evaserit, in Opere nostro locum dare haud possimus; quod si autem, ut supra allegata exigere videntur, unus idemque cum S. Melanio sit, illatus in illud jam est ad diem, quo hic pluribus, ut jam dictum, Usuardinis Auctariis, imo et ipsimet Usuardo et Martyrologio Romano hodierno inseritur, vi Januarii.

S. Atticus Patriarcha Constantinopolitanus, in aliquot Fastis sacris ad diem præcedentem, ut ibidem in Prætermissis monui, signatus, hodie iterum in Ms. Sirmondi Synaxario, quatuor aliis Constantinopolitanis itidem, quos infra memorabimus, patriarchis adjunctis, recurrit; verum de eo actum

- A actum apud nos jam est ad diem, quo *Magis Græcorum Menæis excusis exstat insertus*,
VIII Januarii.
- S. Hadelini confessoris translatio hodie in *Florario nostro Ms.*, a *Ferrario* in generali *Sanctorum*, qui in *Martyrologio Romano* non sunt, catalogo et a *Saussayo* in *Mrl. Gallicani Supplemento* memoratur; verum de *Sancto illo ejusque*, non ex *Hannonia*, ut *Ferrarius* prodit, sed ex *Arduenna Visetum translatione*, anno *MCCCXXXVIII* facta, actum apud nos jam est ad diem, ubi et *multiplitem Ferrarii errorem correctum* invenies,
III Februarii.
- SS. *Lomani et Fortcherdi festum alterum in Menologiis Hibernicis hodie annotari*, *Colganus* in *Actis Sanctorum Hiberniæ* affirmat. Nos de duobus *Sanctis illis Athrymensibus in Hibernia* episcopis, quorum posteriorem hodie in *Martyrologium suum universale etiam intulit Castellanus*, cum *Colgano* jam egimus ad diem, qua pariter, teste eodem *Colgano*, ab *Hibernis* coluntur,
XVII Februarii.
- B S. *Ramyri* Legione in *Hispania* martyris hodie in generali suo *Sanctorum*, qui in *Martyrologio Romano* non sunt, catalogo meminit *Ferrarius*; verum de *Sancto isto*, qui cum *Legione* in *Asturibus* monasterii *S. Claudii* esset *Prior*, una cum *Vincencio abbate* suo ac *duodecim monachis pro fide orthodoxa ab Arianis* circa annum *555* fuit occisus, actum apud nos jam est ad diem, quo in aliquot *Fastis sacris* memoratur, XI Martii.
- Myllis plurimorum SS. *Martyrum*, in persecutione *Decii*, sub *Tertullo* præside. Talis est annuntiatio, quam hodie in *Martyrologio suo Siculo* suppeditat *Cajetanus*, SS. *Alphii*, *Philadelphi* et *Cyrini* MM. *Acta citans in margine*. Verum etsi in hisce, quæ *Ferrarius*, *Cajetanum* hic secutus, in generali *Sanctorum*, *Martyrologio Romano* non inscriptorum, *Catalogo* pariter citat, *Myllensium illorum in Sicilia* *Martyrum* dies natalis, ut comperio, nusquam exprimitur; hinc aliunde etiam notus haud sit, illos nihilominus hodie *Cajetanus* verosimillime signavit, quod ab *Anastasio* seu *Athanasio*, hujusque in *Martyrio* sociis, qui in nonnullis *Hieronymianis* apographis *Siciliæ* hodie attribuantur, putari haud diversos; qua in re suam illum sefellisse opinionem, suadent, quæ hodie in *iusdem Anastasio sociisque martyribus* sumus dicturi. Porro, cum *laudata* SS. *Alphii*, *Philadelphi* et *Cyrini* *Acta* fidem integram, uti exstant apud nos *Papebrochii* in hæc præfatio suadet, minime mereantur, ac *Myllenses Martyres*, non ex antiquis probatæ notæ documentis, sed e *solis Actis* illis innotescant, hic illos, qui, quamvis etiam a *Cajetano* et post hunc a *Ferrario* hodie, ut jam monui, celebrentur, a nullis tamen aliis *hagiologis* memorantur, *Operi nostro* inter *Sanctos* inserere non audeamus, lectoremque, qui nihilominus vel *qualemcumque eorum* notitiam expelet, remittimus ad ea, quæ num. 18 traduntur in *iusdem exiguè admodum pretii Actis*, *Operi nostro* insertis ad diem, quo SS. *Alphius*, *Philadelphus* et *Cyrinus* in *Martyrologio Romano* hodierno signantur,
X Maii.
Octobris Tomus V.
- S. *Philippus*, unus ex *septem primis diaconis*, hodie a *Græcis* in *Typico S. Sabæ*, in *Menologiis Sireletiano et Basiliano*, in *Menæis excusis Synaxariisque Mss.*, penes nos exstantibus, memoratur, idemque etiam a *Moscis* seu *Ruthenis* tum in *Synaxariis*, tum in *Ephemeride Figurata*, *Operis nostri* tom. I. *Maii præfata*, fit; ast nos de *sancto illo diacono ac dein Trallensium in Asia* episcopo, de quo in *Actis Apostolorum Lucas*, in *Opere nostro* jam egimus ad diem, quo in omnibus antiquissimis *Latinorum Martyrologiis hodiernoque Romano* signatur,
VI Junii.
- S. *Bertæ* piissimæ abbatissæ *Blangiacensis* translatio hodie in *Ms.*, quod penes nos exstat, quodque vulgo *Grollus* dicitur, *Menologio Benedictino* notatur, adjectaque in margine et in *Annotatis*, *festivitatem illam ritu duplici et cum Octava Blangiaci coli*, declarant. Nos de *sancta illa vidua*, *sanctimoniali*, *monasteriique Blangiacensis fundatrice et abbatissa* jam egimus ad diem, quo in aliquot *Martyrologiis celebratur*,
IV Julii.
- S. *Augustini* translatio vel *prior ex Africa in Sardiniam*, vel *posterior ex hac insula Ticinum*, in variis *Usuardinis* apud *Sollerium* *Auctariis* aliisque *fastis sacris* hodie recollitur. Tam de una quam de altera jam egimus ad diem, *sancti illius et eadem Ecclesiæ doctoris natalem*,
XXVIII Augusti.
- SS. *Leodegarius* et *Gerinus fratres* MM. hodie memorantur in *sacri Prædicatorum Ordinis Martyrologio*, quod *Romæ* anno *1616* notatur excusum. Nos de *ius* jam egimus ad diem, quo *Martyrologio Romano* hodierno exstant *inscripti*,
2 Octobris.
- Querelinum anachoretam, quem alii *Quirinum* seu *Everelinum* aut etiam *Everelmum* appellant, *Castellanus*, solo ei tributo *Venerabilis* titulo, in *Martyrologio suo* *universali* hodie annuntiat; verosimillime autem id ad *secundam Octobris* diem non fecit, quod *notam numeralem Latinam II*, qua *emortualem anachoretæ illius mensem*, *Octobrem* nempe, in *sepulchrali*, prout hæc apud *Gazetum* in *Ecclesiastica Belgii Historia* pag. 398 exstat, *inscriptione affectum* invenit, pro *Zyfra Arabica* acceperit; verum ita indubie, uti quisque vel ex *inscriptione illa inspecta* facile deprehendet, a *veritate aberravit*. Certo enim *Querelinus* (quem etiam in *Ostrelo* prope *Brugas* *Martyrologus* laudatus locat, et quem tamen in *Eeckhout* seu *Queretano* *cænobio* melius alii, nisi forsitan hic locus, modo intra et olim extra *Brugas* situs, aliquando etiam *Ostrelo* seu, ut *Gazetus* loco jam nunc cit. scribit, *Ostrelo* fuerit vocatus, consignavit vitam hanc mortalem cum *immortali* commutavit die, quo jam apud nos inter *Prætermisissos*, quod *cultu ecclesiastico* careat, fuit relatus,
2 Octobris.
- S. *Francisci* *Octava* hodie memoratur a *Belino*. De *Sancto illo* jam egimus ad diem, quo exstat *Martyrologio Romano* hodierno *inscriptus*,
IV Octobris.
- S. *Reparatæ* *Virginis* martyris et *S. Amoris* conf. depositio hodie signatur in *Hagenoyensi* *Usuardi* apud *Sollerium* *Auctario*. Nos *Sanctorum horum Acta* jam dedimus ad
61 diem,

- A diem, quo ambo pluribus aliis Fastis sacris inscribuntur, VIII Octobris. Agilberti, Parisiensis episcopi, depositionem Saussayus in Martyrologio suo Gallicano, addito prolixo, quo illum ornat, elogio, hodie commemorat. Verum ab iis, qui, quod anno 1727 Parisiis prodit, Martyrologium Parisiense contexere, Agilbertus in hoc nusquam recensetur; etsi autem non tantum a Saussayo, verum etiam a pluribus aliis ac nominatim a Mabillonio Sac. 2 Benedictino pag. 487 et Gallix Christianæ auctæ Scriptoribus tom. 7, col. 26 Sancti titulo etiam afficiatur, nec ullo modo, quin Sanctitate vere exstiterit illustris, dubitandum arbitremur, ei tamen in Opere nostro locum inter Sanctos dare non possumus, quod ecclesiastico, qui ad id requiritur, cultu careat, uti ex iis quæ Bailletus tom. 3 Vitarum col. 181 et Castellanus in Martyrologio suo universali pag. 747 et seq. scribunt, manifestum evadit. Quod si interim quis, quæ ad Agilbertum potissimum spectant, scire avel, adeat scriptores jam laudatos et Hist. Ecclesiæ Parisiensis tom. 1, pag. 204 et duabus seqq. Gerardum Dubois.
- B Burchardi episcopi in generali suo Sanctorum, qui in Martyrologio Romano non sunt, Catalogo hodie et Romano Genebrardi Kalendario meminit Ferrarius; cum autem eum et Wormatiæ collocet, et anno 1025 die XX Augusti e vivis excessisse, in Annotatis adjungat, haud dubie loquitur de Burchardo, Wormatiensi episcopo, quem, quod cultu legitimo careat, ad dictam Augusti diem inter Prætermisissos jam retulimus.
- Cautinum episcopum Castellanus in Martyrologio suo universali hodie proponit, eumque Veneti, Gallice a Vennes, coli affirmat; verum Proprii Sanctorum, qui seu Veneti seu in diocesi Venetensi coluntur, exemplaria tria, anno 1630, 1652 et 1660, excusa, penes nos exstant, nec in ullo ex his Cautini episcopi vel memoria, vel etiam tantummodo ceteris a me visis Martyrologis æque, quam Morlæo et Lobinæo in Britannicæ Minoris, in qua diocesis Venetensis est sita, Sanctorum Vitæ ignotus præterea sit, plus lucis et auctoritatis requirimus, priusquam ei locum inter Sanctos in Opere nostro dare audeamus.
- Gaudentium, uterinum S. Adalberti Pragensis episcopi et martyris fratrem, Joannes Ludovicus Schönleben, Sancti et episcopi Gnesnensis titulis ei adscriptis, in Anno Sancto Habsburgo-Austriaco hodie commemorat, virumque, sane venerabilem, die XI Octobris in ecclesia Pragensi celebrari, in Actorum Synopticorum, quæ suppeditat, sine affirmat. Verum an recte? Eo indubie fuerit impulsus a Balbino: rerum enim Bohemicarum, quam hic contexit, Epitomes lib. 3, cap. 4 citat in margine, nec alibi quidquam, e quo Gaudentium die XI Octobris in ecclesia Pragensi coli, didicisse queat, litteris mandatum invenio. Ast, etiamsi Balbinus loco cit. luculentissime certe Gaudentii, qui, ut ibidem ait, in Pragensi S. Viti ecclesia ad SS. Cosmæ et Damiani altare quiescit, anniversarium in altari isthoc diem celebrari XI Octobris, asseveret,
- anne tamen ibidem tunc vere cultus ecclesiasticus Gaudentio deferatur, dubitari adhuc potest. Anniversarius enim defunctorum dies vel ut hi viventium orationibus juvenitur, vel ut cœlitum honoribus afficiantur, celebrari potest; Cosmas autem ecclesiæ Pragensis decanus, qui, quam concinnavit, Boëmorum Chronicam ad annum usque 1125 perduxit, in hac ad annum XLXXIV scribit, sese, cum adhuc juvenis in scholis versaretur, Polono cuidam peregrino, Cracovia Pragam anno illo apulso, ac, ubi sanctus Gaudentius jaceret, sciscitanti, respondisse: Quem tu dicis Sanctum, adhuc non est per Apostolicam incanonizatus; Missam ejus ut pro defunctis celebramus. Quid si ego nunquam alio quam quo hic indicatur modo anniversarius Gaudentii dies in Pragensi S. Viti ecclesia fuerit celebratus? Inde enimvero eum cultu ecclesiastico aliquando fuisse gavisum, concludi haud poterit. Gaudentium quidem, annis aliquot post annum 1040, quo Gnesna Pragam ad S. Viti ecclesiam translatus, in SS. Cosmæ et Damiani Crypta fuit compositus, elapsis, Sancti titulo ob frequentia, quibus incluserit, miracula ab omni retro antiquitate fuisse donatum, ibidemque ad sancti Viri tumulum lampadem antiquitus soluisse accendi, a Cosma decano in Chronica supra dicta tradi, Balbinus mox laudatus in Bohemia sancta, Historicis, quæ adornavit, regi ejusdem Miscellaneis intexta, § XVIII etiam affirmat; verum Cosmas hæc dumtaxat, quæ huc spectent, loco supra cit. scribit: Sæpe in eadem Crypta (Cosmæ et Damiani scilicet) vident visiones custodes ecclesiæ, dum visitant candelam, quæ ibi accenditur nocte; inde autem lampadem seu potius candelam, de qua hic sermo fit, in Gaudentii, non autem in sanctorum dumtaxat Cosmæ et Damiani honorem soluisse olim accendi, quis concludat? Quod modo ad Sancti titulum, qui Gaudentio post annum 1040 ab omni retro antiquitate fuerit tributus, spectat, abs illo Stephanus Damalevicus Varta in Gnesnensium, quam anno 1644 vulgavit, archiepiscoporum serie studiosè ubique abstinet, idemque sibi faciendum, Henschenius noster, ad XXVII Aprilis diem de S. Adalberto, Gaudentii fratre, tractans, existimavit; neque vero immerito; Pessina enim, qui Sanctos omnes, in Pragensi S. Viti ecclesia ob reliquias suas ibidem servatos cultu ecclesiastico affici quotannis solitos, accuratissime in ecclesiæ Pragensis Phosphoro recenset, hæc ibidem Gaudentium nusquam annumerat. Adhæc in ecclesiæ Pragensis officiis propriis Kalendaris que, penes nos exstantibus ac Sanctos, qui in Pragensi ecclesia coluntur, complectentibus, Gaudentii, veluti cultu ecclesiastico afficiendi, nomen nusquam occurrit; quæ cum sic habeant, enimvero haudquaquam, qui a Sancti titulo Gaudentio attribuendo abstinent, videntur carpenti, nosque certe de illo, veluti de Sancto, in Opere nostro agere non possumus, nisi primum melius de ecclesiastico, quo seu Pragæ seu alibi gaudeat, cultu constiterit. Genesis SS. Anastasio ejusque Sociis MM., qui in pluribus Hieronymianis Codicibus hodie memorantur, alii aliquot Fasti sacri,

post

- A post annum 1489 vulgati, adjungunt, idque ipsum etiam facit Martyrologium Romanum hodiernum; verum vide, quæ in Anastasio seu Athanasio ejusque Sociis infra sumus dicturi.
- S. Gradulphum confessorem Saussay in Mrl. sui Gallicani Supplemento Engolismæ hodie signat, idemque etiam in Martyrologio suo Universali facit, qui eum modico unius literulæ discrimine Gratulphum vocat, Castellanus. Verum quis Gratulphus hic seu Gradulphus? Apud nos ad xxii Maii diem in veteri S. Ausonii Engolismensis episcopi Legenda apocrypha num. 10 varii, quos hic ordinari, recensentur presbyteri, hosque inter primo loco Gratulphus quispiam comparet; hinc autem erit forsitan, qui Gratulphum hunc esse putet eundem cum Gratulpho seu Gradulpho, quem duo, ut dictum, laudati martyrologi hodie commemorant. Ast, cum Ausonius seculo tertio, uti apud nos videre loco citato licet, floruisse communiter credatur, quis, quæso, si Castellano, qui seculo octavo, apposita in margine nota numerica, Gratulphum suum innectit, sit standum, hunc cum Gradulpho, per Ausonium, uti in hujus Legenda mox memorata traditur, ordinato, putet eundem? Nemo sane, ut mihi equidem apparet, nisi forsitan vel serius floruisse, vel Gratulphum re ipsa non ordinasse Ausonius sit dicendus. Ac merito quidem an Gratulphum illum re ipsa ordinari Ausonius, dubitari vel idcirco potest, quod præfata hujus Legenda, in qua res asseritur, sit hujusmodi, ut, quemadmodum Papebrochius in sua ad illam Annotatione prævia observat, nulla omnino in re tuto ei credi queat. Hinc porro etiam fit, ut, quamvis etiam Saussayi et Castellani Gratulphus unus idemque cum Gratulpho, in Legenda illa memorato, absque omni dubio foret, hæc tamen, quæ præterea nec Beati, nec Sancti titulum Gratulpho suo attribuit, conducere haud posset, ut Gratulphum seu Gradulphum in Opere nostro Sanctis accenseremus; cum autem sola etiam, ut id faciamus, Saussayi et Castellani auctoritas haud sufficiat, nos eum, qui quis fuerit, et an cultu ecclesiastico gaudeat, haud satis exploratum habemus, hic tantummodo duximus referendum, secus tamen postea loco opportuno facturi, si alicunde forsitan plus lucis aliquando affluerit.
- Gumarus e Sardinia rege seu principe Cisterciensis monachus, qui a Saussayo et Henriquezio xix et a Bucelino xx Julii recolitur, hac die, qua una cum celeberrimo apud Belgas Sancto homonymo a Molano prius in Natalibus Sanctorum Belgii fuerat relatus, in Cisterciensis Ordinis Calendario, Divione anno 1617 excuso, et a Chalemoto in Sanctorum Ordinis Cisterciensis Serie signatur. Is, ni fallor, alius non est, quam qui die 1 Junii a Ferrario in Generali Sanctorum, qui in Martyrologio Romano non sunt, Catalogo celebratur, perperamque, ut apparet, vocatur Germanus: verum vide, quæ ad hoc vocabulum apud nos de Gumaro, seu Gumero, Sardinia rege seu potius iudice, de quo ad annum 1153 et seq. in Annalibus Cisterciensibus Manrique et in Sanctorum Sardinia Trimpho lib. 13, cap. 40 Dionysius Bonfant, præfata 1 Junii die in Prætermisssis sunt dicta.
- Henricus, Wintoniensis in Anglia episcopus, qui ix Januarii, iterumque iv et vi Augusti a Ferrario signatur, hac die ab Henriquezio et post hunc a Bucelino celebratur; verum vide, quæ de eo ad præfatum vi Augusti diem in Prætermisssis jam diximus.
- Hiddam viduam, S. Brunonis Coloniensis archiepiscopi matrem, hodie in Gynæceo Sacro recenset Arturus; verum, etsi eam etiam Beata titulo condecoret, de publico tamen, quo gaudeat, cultu silet, nec quidquam aliunde, quod hunc probet, occurrit.
- S. Julianam virginem, quæ sub S. Austreberta in Pauliacensi cœnobio sanctimoniali egerit, hac die in Martyrologio Benedictino Menardus et post hunc in Menologio Benedictino Bucelinus annuntiant, ast vide, quæ infra inter Sanctos de Juliana, cœnobii ejusdem abbatis, quam hodie pariter, solo ei tributo Venerabilis titulo, Bucelinus annuntiat, sumus dicturi.
- S. Justi, Arthemii et Honestæ V martyrum memoria hodie occurrit in duobus Usuardinis apud Sollerium Auctariis. In Florario nostro Ms. et Rasceydiano apud eundem Sollerium Usuardi Auctario sola memoratur Honesta seu Onesta, et tum hæc, quam Justus et Arthemius, a Molano omittitur; cum autem præterea tres illi Martyres, quorum ne palæstram quidem usquam notatam invenio, in nullis prorsus Hieronymianis codicibus locum obtineant, nec aliunde vel utcumque innotescant, eos dumtaxat hic in Prætermisssis recensere est visum, etsi interim Justus et Arthemius etiam reperiantur in Calendario, quod e Ms. Lyrensi, ante annos amplius 600 exarato, erutum, Marteneus tom. 3 Thesauri Anecdotorum a col. 1605 exhibet.
- Lucardi episcopi et confessoris mentio hodie habetur in Florario nostro Ms.; verum is, nisi forsitan perperam ita vocetur ac cum Burchardo, Wormatiensi episcopo, de quo mox ac tum, unus idemque sit, omnino nobis est ignotus.
- Marianum monachum et confessorem in territorio Lemovicensi hodie signat in Generali suo Sanctorum, qui in Martyrologio Romano non sunt, Catalogo Ferrarius; verum quis Marianus ille? Eodem sec. v Bituricensis in Galliis provincia Sanctos duos, eodem Mariani nomine vocatos, quorum alter eremiticam in illa vitam aavit, alter, inde Autissiodorum profectus, monachum ibidem in S. Germani monasterio induit; felici sorte produxit. Posterior, qui, nomine varie contorto ac deformato, Marcianus etiam, Merianus, Marinus aut paulo adhuc aliter in Hieronymianis et Usuardinis codicibus (Sollerium in hosce ad xx Aprilis diem in Usuardo Illustrato videsis) nuncupatur, ac e Fontanetensi diæcesis Augustodunensis cœnobio, in quo obierat, Autissiodorum, ubi, ut dictum, monachum induerat, translatus, prope civitatem illam hodieque in nominis sui monasterio servatur, Martyrologio Romano hodierno ad dictam xx Aprilis diem, Marciani appellatione ei tributa, eostat insertus, nec tamen, uti ibidem videre

A *dere apud nos licet, a Mariano, variis aliis Fastis sacris ad xxix ejusdem Aprilis diem inscripto, est diversus; quod autem ad priorem seu Marianum eremitam, qui, quemadmodum apud nos ad xix Septembris diem in Prætermissis invenies, e loco suo natali seu territorio Bituricensi, in quo non tantum, ut dictam, vixerat, sed et obierat, ad diocesim Lemovicensem translatus, Evahonii ibidem, qui vicus est in trium provinciarum, Bituricensis nimirum, Lemovicensis et Arvernica, confinibus, Evahonium aut Evahonum in convallibus, vulgo Evaux en Combraille, nuncupatus, sepulturam est nactus, jam spectat, is xix, quo in Martyrologio Romano hodierno signatur, Augusti die in diocesi Lemovicensi et xix Septembris die in diocesi Bituricensi colitur; licet autem hæc dierum, quibus id in duabus illis diocesibus sit, diversitas Sollerium, dum de illo in Opere nostro ad dictam xix Augusti diem ageret, dubitare fecerit, an non essent Sancti duo, invicem distincti, Marianum tamen, qui in diocesi Bituricensi colitur, a Mariano Lemovicensi, uti quæ post de re illa in Opere nostro ad xix Septembris diem in diocesi Bituricensi adducta, suadent, minime est diversus. At vero, an cum postrema isthoc e duobus jam memoratis Marianis unus idemque est Marianus, quem Ferrarius hodie celebrat? Marianus isthic in Kalendario Lemovicensi, e quo eum hagiologus iste, uti ipsemet in Notis docet, accepit, hodie seu xi Octobris die erat signatus; cum hinc autem fuisse aliquando die isthoc in diocesi Lemovicensi cultus videatur postremusque e duobus jam supra memoratis Marianis non xi Octobris, sed xix Augusti die, ut supra docui, ibidem colatur, erit fortassis nomen, qui vel idcirco alterum ab altero putet distinctum. Verum quid ni factum esse queat, ut unus idemque Marianus, qui xix Augusti die in diocesi Lemovicensi modo colitur, ibidem tamen aliquando cultu, mutatione in hujus tempus, ut nonnumquam fieri in Sanctis colendis solet, inducta, xi Octobris die fuerit gavisus? Ut sit, Ferrarius equidem Marianus, a Mariano, qui xix Augusti die in diocesi Lemovicensi modo colitur, distinctum celebrare intendit; Marianum enim, a se memoratum, Autissiodori in S. Germani monasterio monachum sub S. Mamertino seu Mamertio abbate existisse diemque extremum in Fontanetensi cœnobio clausisse, in Notis affirmat; hæc autem nec ipse, nec ullus scriptor alius de Mariano, in diocesi Lemovicensi ad xix Augusti diem culto, umquam asseruit. At vero (sciscitare forsitan denuo) quis ergo Marianus, quem hodie Ferrarius in territorio Lemovicensi annuntiat? Saussayus quoque hodie ibidem Marianum in Martyrologii sui Gallicani Supplemento signat, eumque, quem Maurinum appellat, sequenti afficit elogio: In agro Lemovicensi monasterio Fontaneti obdormitio sancti Maurini monachi et confessoris. Hic ortu Biturix cælestis patriæ amore monasterium tum percelebre sancti Germani Autissiodorensis petiit, ubi ab Mamertio abbate sanctissimo paterne susceptus humilitatis et paupertatis colendæ affectu,*

D *boves ut pasceret, impetravit, animæ inter observator intensissimus. Cum autem divinæ gratiæ, cuius affluebat donis, etiam invitus et latere cupiens, radiis conuisceret, ad tractum Lemovicensem directus est, ut Fontaneti coalescens cœnobium suis charismatibus locupletaret; ubi dum opera lucis exequitur, beato fine consummatus, Christo vocante supernam migravit ad gloriam, Ita ille, Ferrarium scilicet, nec inepte, ut mihi equidem apparet, interpretans; cum hic autem xxix Aprilis die, quo in dicto suo Generali Catalogo S. Marianum confessorem etiam celebrat, Bituricensem hunc existisse, monachum sub Mamertino seu Mamertio abbate in S. Germani monasterio Autissiodori egisse ac in Fontanetensi urbi huic vicino pago obiisse, in Annotatis prodatur, consuetudinem fit, ut duos sibi finxerit sanctos Autissiodorenses S. Germani monachos, nomine Marianos, quorum alter, e Bituricensi, in quo natus erat, territorio Autissiodorum profectus, monachum ibidem in S. Germani monasterio induerit ac haud procul ab urbe illa diem extremum clausit; alter vero, quem hodie memorat, e Bituricensi, in quo pariter nactus fuerit natales, territorio Autissiodorum veniens, inde post e S. Germani cœnobio, cum monachum in hoc aliquandiu egisset, ad tractum Lemovicensem sese contulerit ibidemque in Fontanetensi monasterio vitam cum morte commutavit. Nec a Ferrario hic abluere videtur Castellanus. Dum enim Marianos duos, quorum alterum die xx Aprilis Autissiodori, alterum, Evahonii in Convallibus, ut supra dixi, sepultum, die xix Augusti in territorio Bituricensi Martyrologium Romanum hodiernum signat, in Martyrologium suum Universale ex hoc transfert, priorem ex his Fontaneti in territorio Autissiodorensi mortuum, apposita ad marginem Notula, affirmat; postquam autem id fecit, S. Maurinum, quem in dicto suo Martyrologio, attributa illi in subjecto huic Sanctorum Indice Mariani appellatione, hodie celebrat, Fontaneti in territorio Lemovicensi consignat. Verum, ut SS. Mariani Biturigenes duo, quorum alter Autissiodori in S. Germani monasterio monachum induit, ac haud procul ab urbe illa in Fontanetensi monasterio diem extremum clausit, alter e territorio Bituricensi, in quo et vixerat et obierat, ad diocesim Lemovicensem translatus, Evahonii ibidem jacet sepultus, sunt notissimi, ita Marianus tertius Biturica, seu, ut a Castellano et Saussayo etiam vocatur, Maurinus, qui Autissiodori in S. Germani monasterio monachum egerit, indeque ad tractum Lemovicensem profectus, diem extremum ibidem Fontaneti seu in Fontanetensi cœnobio clausit, plane est ignotus; Nec notior evadit vel e mox dicto, in quo obierit, cœnobio, nec ex abbatiæ ecclesia, nomini ejus in territorio Aginnensi, ut Castellanus ait, inscripta. Cœnobium enim, Fontaneti nomine distinctum, quod in tractu Lemovicensi vel existat vel umquam existiterit, nusquam memorari invenio; quod autem ad abbatiæ, quæ a Sancto seu Maurino seu Mariano vocetur, territorii Aginnensis ecclesiam spectat, abbatiæ quidem*

A dem, S. Maurini nomine insignitam, in dice-
cesi Aginnensi Gallia Christiana Aucta
tom. 2, col. 944 assignat; verum simul mar-
tyrem, nomine Maurinum, qui Agenni VII
Kal. Decembris martyrium complevit, col.
898 commemorat; cum autem sic habeat,
reque etiam ipsa Martyr, nomine Mau-
rinus, diocesim Aginnensem, uti aliunde
constat, fuso pro fide sanguine illustra-
rit, præfatam abbatiam seu abbatialem
ecclesiam a sancto isthoc Martyre potius,
quam ab alio quocumque Sancto homony-
mo, appellari, quisque, nisi contra-
rium viderit solide probatum, inducet
in animum.

Michael Aquensis, Aquis in
provincia Januensi,

Petrus Tudertinus, Fulgini, cum Beati titu-
Simon a Cataraxibetta, Julia-
næ in Sicilia, ab Arturo in

Bernardinus Marmoreus, apud
Aguacallanum in India Oc-
cidental, Mrl. Franciscano, et ultima
etiam in Gy-
naeco.

B Andreas de Loçoya, Guadal-
giariæ in Castella,

Mansueta virgo, Laudæ

Horum porro fere omnium annuntiatio-
nes, sed absque Beati titulo, pariter habentur
in trium Ordinum S. Francisci Menolo-
gio apud Hueberum, a quo etiam adduntur

Petrus Saliutri, apud Superiores salinas Bos-
næ Argentinæ,

Philippus Schrettelius, Bambergæ in Franco-
nia,

Remigius de Hevele, Hulstii in Flandria,

Veronica Sommarina,

Constantia de Ricardis, Laudæ in Insubria, etc

Barbara Laudensis,

Adelheidis Schrickin, Treviris ad Mosellam.

Nectarius, Arsacius et Sisinnius patriarchæ

Constantinopolitani in Magnis Græcorum

Menæis excusis hodie memorantur; præter

hosce autem et S. Atticum, Constantinopo-
litanum itidem patriarcham, de quo hic jam

supra, in Ms. Sirmondi Synaxario signa-
tur, etiam qui et ipse patriarcha Constan-
tinopolitanus fuit, Acacius; verum et hic

et Arsacius e Sanctorum albo, uti quæ apud

C nos ante tom. I Augusti in Patriarchis Con-
stantinopolitanis adducuntur, evidenter

probant, eradendi certo sunt; quod autem

ad Nectarium et Sisinnium spectat, de am-
bobus veluti de Sanctis hic infra sumus

acturi.

SS. Patrum, qui synodo œcumenicæ septimæ,

Nicææ anno 787 adversus Ieonomachos ce-
lebratæ, interfuerunt, commemoratio, quam

Dominica post XI Octobris (nisi scilicet etiam

hæc Dominica forsans sit) proxime sequente

agendam, Typicum S. Sabæ et Menææ Græ-
corum excusa notant, hac ipsa XI Octobris

die in Menologio Sirlletiano aliisque aliquot

Fastis sacris proponitur; verum de singu-
lis synodi illius Partibus, qui locum sibi in

Opere nostro vindicant, loco congruo in hoc

vel actum jam est vel agetur.

Rodericum Ordinis Cisterciensis novitium, Mo-
rerolæ in Hispania, probationis anno non-
dum expleto, vita functum, Henriquezium,

Bucelinus et Chalemotus hodie commemo-
rant, simulque etiam Beati titulo, quod et

Sigismundus Alberti in expanso Sanctorum

Ordinis Cist. Catalogo facit, insigniunt; D
verum de publico quo gaudeat, cultu silent,
nihilque alibi, quo hunc probare vel utcum-
que sit natum, invenire quivi.

Roricum seu Roricium, Uzeticensem in Gallia
Narbonensi episcopum, Saussayus in alpha-
betico, quem Martyrologio suo Gallicano
a pag. 1233 subnectit, Sanctorum Beato-
rum ac Piorum, historiis ac natalibus pro-
priis carentium, Catalogo cum Beati titulo
recenset, eique XI Octobris diem, S. Firmi-
ni, quem is in sedem Uzeticensem successo-
rem nactus est, natalem adscribit; verum
etsi quidem de Rorico seu Roricio; cujus
dies natalis prorsus ignoratur, hac ipsa,
qua de S. Firmino agimus, hodierna die
tractari opportunissime posse videatur, id
tamen quamvis etiam de Sanctitate ejus
haud dubitemus, faciendum haud duximus,
quod nec Roricium nominis sui in Fastis
antiquis seu classicis inscriptione, quæ pro
cultu ecclesiastico solet haberi, usquam
condecoratum, nec alia cultus hujusmodi,
quo vel modo gaudeat vel aliquando fuerit
gavismus, argumenta inveniamus. E

S. Eustachium martyrem in Syria hoc die con-
signat Centulense apud Sollerium Usuardi
Auctarium. Is Sanctus cum S. Eustachio
seu Eustathio presbytero, qui ad XII Octo-
bris diem in Lucensi et Corbeiensi apud Flo-
rentinum Hieronymianis apographis
Ægypto, in Epternacensi vero apud eum-
dem Florentinum Hieronymiano apogra-
pho, plerisque Martyrologis aliis ac in pri-
mis Usuardo consentientibus, Syriæ adscri-
bitur, unus idemque videtur; martyre au-
tem, an confessor, uti ab aliis vocatur, ex-
stiterit, dispiciendum erit ad dictum, quo et
cum postremo isthoc titulo in Martyrologio
Romano hodierno memoratur, dum XII
Octobris.

S. Venantii abbatis et conf. depositio a Rabano
et Nothero, translatio vero a Florarii no-
stri Ms. auctore Turonis hodie signatur.
Mavrolycus ac nonnulla Hieronymiana
apographa nonnullaque item Usuardina
apud Sollerium Auctaria Venantii dumtaxat,
nulla omnino seu depositionis, pro qua diem
emortualem Castellanus ponit, seu transla-
tionis mentione facta, meminere: ane au-
tem Florario nostro, an contra Rabano et
Nothero, quibus etiam apud Sollerium Cen-
tulense Usuardi itemque apud nos ante tom.
2 Mart. Flori ad Bedam Auctarium consentit,
standum hic sit, examinari poterit ad diem,
quo de Sancto illo abbate cum Mrl. Romano
hodierno sumus acturi, XIII Octobris.

S. Buchardus, Herbiopolensis episcopus, hodie
memoratur in Orationali Hieronymi de Villa
Vilis, quod panis quotidianus inscribitur. Nos
de Sancto illo cum Martyrologio Romano
hodierno sumus acturi ad diem XIV Octobris
Zutphanie, in regionis hujus urbe et provin-
cia, quiescebat olim ac festo colebatur cor-
pus S. Justi pueri, nati Autissiodori, sed
putatur id post periisse per Calvinistas,
capite ejus excepto, quod Antverpiæ apud
urbis ejusdem sanctimoniales Annuntiatas
servatur. Ita hodie verbis Gallicis in Ha-
giologio Belgico Willotus, loquens, ni
fallor, de S. Justo puero novenni et mar-
tyre, qui Bellovacii (Opus nostrum ad I
Augusti

- A Augusti de S. Justino puero martyre num. 14 et tribus seqq. videsis) solemniter colitur atque hac ipsa die absque nomine et palæstra in Florario nostro Ms. signatur; cum autem sic habeat, anne quod verbis datis de S. Justo pueri, a sese hic memorati, reliquis Willotus affirmat, veritati consonet, examinari poterit ad diem, quo de S. Justo puero M., Bellovacii cultu, cum Usuardo et Martyrologio Romano hodierno sumus acturi, xviii Octobris.
- Ipsa die passio sancti Eliphii Martyris, nec non fratris ejus Eucharii episcopi, et sororum eorum dem Libariæ et Susannæ. Ita hodie in Martyrologio suo Gallicano Saussayus; verum, cum S. Eliphii, uti in hujus apud Surius Historia traditur, decimo septimo Calendis Novembris seu xvi Octobris die sit passus diesque, quibus, Eucharius, Libaria et Susanna (neque enim omnes tres uno eodemque die passos reor) subierint martyrium, e nullo prorsus probatæ fidei documento innoscent, ut quid horum omnium et Eliphii passionem laudatus Martyrologus hodie consignat? Rationem equidem, ob quam id faciat, haud satis assequor; ast, qualiscumque hæc sit, nos de S. Libaria et Susanna (sed de posteriori isthac ob cultum incertum inter Prætermisissos tantum) jam egimus ad diem, quo prior seu Libaria cultu ecclesiastico gaudet, viii Octob., quod autem ad SS. Eliphium et Eucharium spectat, D de priori e duobus hisce Sanctis sumus acturi ad diem, quo passus fertur ac colitur, xvi Octobris de posteriori vero seu S. Euchario ad diem, quo pariter colitur, xxvii Octobris.
- S. Judoci confessoris translatio signatur hac die in Florario nostro Ms. Agitur haud dubie de S. Judoco Ponticensi, qui Martyrologio Romano hodierno inscribitur ad diem, quo propterea de illo sumus acturi, xiii Dec.
- S. Theophanes conf., qui metropolita Nicænis, hymnographus et monachus fuit, hodie in variis Moscorum seu Ruthenorum Fastis sacris ac imprimis in Figurata eorum, quæ Operis nostri tom. i Maii præfigitur, Ephemeride signatur; etsi autem hodie pariter in excusis Græcorum Menæis, in Menologio Sirlletiano, indeque acceptus in generali etiam Sanctorum, qui in Martyrologio Romano non sunt, Catalogo a Ferrario, et in Usuardo Molani, anno 1588 Antierpiæ vulgato, memoretur, nos tamen, ut Papebrochius hodie ad dictam Ephemeridem jam E monuit, de Sancto illo ejusque fratre S. Theodoro Grapto, quorum Acta indistincta habentur, dumtaxat sumus acturi ad diem, quo ambo simul et commemorantur a Græcis et Martyrologio Romano hodierno exstant inscripti, xxvii Decembris.

DE S. ERACLIO SEU HERACLIO M.

ANTIOCHIÆ

EX HIERONYMIANIS BEDÆQUE ET USUARDI AUCTARIIS

AUCTORE
C. B.

SEC. INCERTO
Heracius in
omnibus fere
Fastis sacris
hic memoratis
Antiochiæ si-
gnatur;

In omnibus prorsus apud Florentinum Hieronymianis apographis majoribus seu non contractis S. Eraclius seu Heraclius, aut, ut etiam scribitur, Eraclius Antiochiæ hodie signatur, idemque in aliquot tam Bedæ apud nos ante tom. 2 Martii, quam Usuardi apud Sollerium Auctariis etiam fit. Hisce porro, quod ad Hieronymianorum classem accedit Spicilegioque a Dacherio insertum exstat, Martyrologium Gellonense binæque itidem apud Sollerium Hieronymiana breviora seu contracta, Labbeanum videlicet et Richenoniense, jungenda etiam sunt; verum, etsi sic habeat, haud tamen ad amussim et hæc et illud cum laudatis Hieronymianis majoribus Bedæque et Usuardi Auctariis consentiunt.

ast in qua no-
minis hujus
urbis et quan-
donam sit pas-
sus, est incer-
tum.

2 Quod enim e duobus jam dictis Hieronymianis contractis postremo nominatur loco, id Martyrem hic propositum mendose seu ex errore, verosimillime ea, quam ad diem præced. in SS. Eusebio, Eraclio horumque in martyrio Sociis num. 2 exposui, ratione admissa, non Eraclii seu Heraclii, sed Eradii nomine distinguit; quod autem ad primum e duobus nominatis Hieronymianis contractis spectat, id S. Eraclium seu Eraclium, non assignato, quam nactus fuerit, palæstra, annuntiat, idemque,

quod mox laudari, Gellonense Martyrologium etiam facit. Verum nec sic alterutrum, ut nemo non fatebitur, in assignanda S. Heraclii palæstra cum laudatis Hieronymianis apographis Bedæque et Usuardi Auctariis pugnat; cum autem res ita habeat, non est sane, cur hisce, quæ, ut jam docui, S. Eraclium Antiochiæ unanimi consensu signant, standum hac in re haud sit. Ea eo interim, quod ne minimam quidem Antiochiæ, quam memorant, notitiam adjungant, pluresque nominis hujus urbes apud geographos scriptoresque alios inveniantur, manet adhuc, in quam ex hisce Sanctus pro fide occubuerit, incertum ac dubium. Nec quidquam suppetit, unde res certa reddatur; quemadmodum autem, uti inde consequitur, haud sat prope et accurate martyrii, ab Eraclio tolerati, palæstra, ita nec ullo prorsus modo seu seculum seu epocha, quod universa, quæ de Sancto loquuntur, documenta nullam plane notam chronicam præferant, determinari potest, estque proinde, non tantum quo anno, verum etiam quo seculo Eraclius subierit martyrium, pariter incertum; ut, cum nec alia, quæ ad Sanctum spectent; alicunde innoscent, plura de eo hic dicenda haud supersint.

DE